

Daarom werkt de verordening o.a. een classificatiesysteem uit (ook wel taxonomie genoemd) voor duurzame investeringen. Met deze taxonomie en de daaraan gekoppelde transparantieplichtingen zouden beleggers beter moeten kunnen achterhalen of een bepaalde investering of economische activiteit al dan niet “groen” is. Dit zou de zogeheten “greenwashing” (investeringen als groen bestempelen terwijl ze dat niet zijn) helpen tegen te gaan.

De verordening bepaalt vier criteria waaraan een economische activiteit moet voldoen om als ecologisch duurzaam te bestempelen. Daartoe moet de activiteit o.a. substantieel bijdragen tot een of meer van de milieudoelstellingen zoals omschreven in de verordening en verricht worden met inachtneming van de door de verordening opgelegde garanties.

De vooropgestelde milieudoelstellingen zijn:

- de vermindering van klimaatverandering;
- de aanpassing aan klimaatverandering;
- het duurzaam gebruik en de bescherming van water en mariene hulpbronnen;
- de transitie naar een circulaire economie;
- de preventie en bestrijding van verontreiniging;
- de bescherming en het herstel van de biodiversiteit en ecosystemen.

De lidstaten moeten deze criteria gebruiken om te bepalen of een economische activiteit als ecologisch duurzaam kan worden aangemerkt met het oog op maatregelen tot vaststelling van voorschriften voor financiële marktdeelnemers of uitgevende instellingen ten aanzien van financiële producten of bedrijfsobligaties die als ecologisch duurzaam beschikbaar worden gesteld.

De verordening legt daarnaast een reeks informatie- en transparantieplichtingen op m.b.t. financiële instrumenten waarbij geïnvesteerd wordt in een economische activiteit die bijdraagt tot een van de milieudoelinden inzake hun duurzaam karakter, m.b.t. financiële instrumenten die milieukeurmerken promoten, m.b.t. tot andere financiële instrumenten en m.b.t. financiële verslaggeving.

De verordening heeft directe werking en moet niet meer naar Belgisch recht worden omgezet. Zij is sinds 12 juli 2020 van kracht, met dien verstande dat een aantal bepalingen pas op 1 januari 2022 respectievelijk 1 januari 2023 in werking treden.

De Europese Commissie zal uiterlijk op 13 juli 2022 en vervolgens om de 3 jaar de toepassing van de verordening moeten evalueren, met inbegrip van de selectiecriteria en de toe te passen criteria wanneer een activiteit een significant negatief effect op de duurzaamheid heeft. Zij zal ook vóór 31 december 2021 een verslag moeten publiceren over de bepalingen die nodig zijn om het toe-

passingsgebied van de verordening uit te breiden, met name op sociaal gebied.

6. INSOLVENTIE / INSOLVABILITÉ

*Inge Van de plas*⁴

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 18 september 2020

INSOLVENTIE

Faillissement – Voorwaarden – Toepassingsgebied – Vrij beroepsoefenaar – Beroepsverbod

INSOLVABILITÉ

Faillite – Conditions – Champ d’application – Professions libérales – Interdiction

Dit arrest gaat over de interactie tussen de reglementen van de raden van de Orde van Advocaten en de bepalingen omtrent het beroepsverbod in Boek XX van het WER.

De raden van de Orde van Advocaten zijn bevoegd voor de inschrijvingen op het tableau. Een advocaat kan enkel bij wijze van sanctie door de tuchtraad van de Orde worden geschorst of geschrapt van het tableau of van de lijst van advocaten of stagiairs wegens inbreuken op de eer van de Orde en op de beginselen van waardigheid, rechtshedenheid en kiesheid die aan het beroep ten grondslag liggen.

Sinds de inwerkingtreding van Boek XX WER kunnen ook vrije beroepsbeoefenaars, zoals advocaten, failliet worden verklaard. Ingevolge deze ontwikkeling heeft de Orde een regeling uitgewerkt om het hoofd te bieden aan problemen die kunnen ontstaan na het faillissement van een advocaat. Meer bepaald, schrijft het reglement van de Orde voor dat advocaten die failliet worden verklaard ambtshalve van de lijst of het tableau worden weggelaten. De betrokken advocaat of stagiair die failliet is verklaard en vervolgens van de lijst is weggelaten, kan wel onmiddellijk zijn herinschrijving op de lijst of het tableau vragen.

Echter, het Hof van Cassatie gaat niet akkoord met de regeling van de Orde van Advocaten voor failliete advocaten of stagiairs. De onderliggende gedachte van de uitbreiding van het materieel toepassingsgebied naar vrije beroepsbeoefenaars was om beter aan te sluiten bij de economische realiteit van de onderneming en om het tweede kansbeleid te bevorderen. Deze doelstelling vinden we ook terug in de Europese herstructureringsrichtlijn waarin uitdrukkelijk het beroepsverbod wordt genoemd als een negatieve prikkel voor ondernemers

⁴ Doctoraatsassistent Insolventierecht, UAntwerpen.

die een bedrijf willen oprichten of een tweede kans willen grijpen.

Bijgevolg kan het faillissement van een beoefenaar van een vrij beroep enkel leiden tot de stopzetting van de op datum van de faillietverklaring uitgeoefende activiteit, maar niet tot het verlies van rechtswege van het recht op toegang tot de bewuste beroepsactiviteit en het verhinderen of bemoeilijken, van een nieuwe, zelfs identieke, activiteit.

Het Hof van Cassatie oordeelt dat het reglement van de Orde van Advocaten niet spoort met de krachtlijnen en doelstellingen van de insolventiewetgeving. Hieruit volgt dat de ambtshalve weglating als gevolg van een louter faillissement in artikel 3 van het omstreden reglement kennelijk onredelijk is.

Hof van Cassatie 4 september 2020

BESLAG EN EXECUTIE

Uitvoerend beslag – Uitvoerend beslag onder derden – Uitvoerbare titel – Beslagrechter – Materiële bevoegdheid

SAISIES ET VOIES D'EXÉCUTION

Saisie-exécution – Saisie-arrêt-exécution – Titre exécutoire – Juge des saisies – Compétence matérielle

Het komt de beslagrechter toe om in het kader van een uitvoerend beslag als bodemrechter uitspraak te doen over incidentele geschillen met betrekking tot de omvang van het verhaalsrecht van de schuldeiser en geschillen die onlosmakelijk verbonden zijn met de tenuitvoerlegging.

Zoals meestal het geval is bij geschillen met betrekking tot beslag onder derden, zijn de feiten voorafgaand aan dit geschil redelijk complex. Het begint met een uitvoerbare titel die de RZS (eiser) heeft ten aanzien van verschillende vennootschappen in vereffening en faillissement (tweede verweerder). Op basis van deze uitvoerbare titel legt eiser uitvoerend beslag onder derden in handen van een accountingkantoor op een verkoopprijs die het accountingkantoor verschuldigd was aan United Tax Network (eerste verweerder) vanwege de aankoop van een klantenportefeuille. Het United Tax Network tekent verzet aan tegen dit beslag onder derden, omdat eiser ten aanzien van hen niet over een uitvoerbare titel beschikt. Hierop voerde eiser aan dat het Tax Network slechts in het bezit was gekomen van de klantenportefeuille door middel van een gesimuleerde eigendoms-overdracht van de tweede verweerder aan het Tax Network. Hierdoor zou de opbrengst van de verkoop slechts in schijn toebehoren aan de Tax Network en is de tweede verweerder, ook wel de schuldenaar van de RSZ, de echte gerechtigde van de verkoopprijs op de koper van de klantenportefeuille. Bijgevolg is de eiser van oordeel dat

hij beslag onder derden kan leggen bij de schuldenaar van de eerste verweerder.

Het hof van beroep oordeelt dat de eiser inderdaad niet over een uitvoerbare titel beschikt ten aanzien van United Tax Network (eerste verweerder). Bovendien komt het niet toe aan de beslagrechter om te oordelen over de aangevoerde simulatie van eigendomsoverdracht tussen de eerste en tweede verweerder. Dergelijke geschillen betreffen de grond van de zaak en komen toe aan de bodemrechter, aldus het hof van beroep.

Het Hof van Cassatie gaat niet akkoord met deze redenering. Volgens het Hof mag de beslagrechter uitspraak doen over de wettigheid en regelmatigheid van de tenuitvoerlegging, maar is niet gerechtigd om uitspraak te doen over andere geschillen betreffende de tenuitvoerlegging. Echter, de beslagrechter kan wel uitspraak doen over eigendomsbetwistingen met betrekking tot de beslagen goederen en onttrekking van onroerende goederen van een beslagprocedure. Hieruit volgt dat het de beslagrechter toekomt om in het kader van een uitvoerend beslag als bodemrechter uitspraak te doen over incidentele geschillen met betrekking tot de omvang van het verhaalsrecht van de schuldeiser en geschillen die onlosmakelijk verbonden zijn met de tenuitvoerlegging. Bijgevolg, verantwoorden de appelrechters hun beslissing niet naar recht, wanneer zij oordelen dat de beslagrechter niet bevoegd is om te oordelen over de simulatie van eigendomsoverdracht.

7. VERZEKERINGEN / ASSURANCES

*Béatrice Toussaint*⁵

Rechtspraak/Jurisprudence

Cour constitutionnelle 22 octobre 2020

ASSURANCES

Assurances terrestres – Action en responsabilité – Action en nullité d'un contrat d'assurance vie type branche 23 – Délai de prescription

VERZEKERINGEN

Landverzekering – Aansprakelijkheidsvordering – Nietigheid van een levensverzekering tak 23 – Verjaringstermijn

La question soumise à la Cour constitutionnelle portait sur la prescription en matière d'assurance vie dans le cadre d'un litige relatif à des polices d'assurance vie en branche 23. Les preneurs d'assurance postulaient, par une action introduite en 2015, la nullité des polices et mettaient en cause la responsabilité précontractuelle/

⁵. Avocat à Bruxelles.